

نگهدار

علی پور ابولحسن
مدرس
کارشناسی برق
قدرت دارد. او در
مدرسه‌های «شهید

رسول پار» در شهرستان اردبیل ۱۰ سال
سابقه تدریس دارد. شیوع ویروس کووید
۱۹ برای دست‌اندرکاران تعلیم و تربیت

مشکلات
اعظم ترین جانی
متعددی را
ایجاد کرد.

شاید یکی از چالش‌های ابتدایی که معلمان
با آن مواجه شدند، نگهداشتن گوشی برای
فیلم‌برداری و مشاهده کلاس بود. پایه‌های

نگهدارنده گوشی در مدل‌های گوناگونی در بازار موجودند، ولی پایه‌ای که با نحوه تدریس مناسب
باشد، حتماً ویژگی‌های به‌خصوصی دارد. علی پور ابولحسن در مواجهه با این مشکل پایه نگهدارنده‌ای
را اطراحی کرد که با نیازهای کلاس درس او مناسب باشد. گفت و گویی کوتاه رشد معلم با اورامی خوانید.

حس سازندگی و کسب مهارتی لازم را در آن‌ها ایجاد کرد. از طرف دیگر، آن‌ها به‌طور غیر مستقیم آموختند موانع نمی‌تواند
مانع پیشرفت‌شان شود و هر مشکل راه حلی دارد.

از این گونه معلمی کردن چه احساسی دارید؟
از اینکه بتوانم حس موفقیت را در دانش‌آموزانم ایجاد کنم، بسیار خوشحالم. الگو بودن همیشه
حس خوشایندی است و من از اینکه تجربه‌های خودم را به عنوان الگو در اختیار دانش‌آموزان قرار می‌دهم، حس رضایت قلبی و البته شغلی دارم.

چه باید کرد که خودبازی کردن
نهادینه شود؟

خودبازی به نظر من دو منشأ دارد: یکی درونی و یکی بیرونی. در صورتی که این دو عامل تقویت شوند، نتایج بهتری را به دنبال خواهند داشت. یعنی اگر عامل درونی از بیرون تشویق نشود، باعث دلسردی و ناکامی در مراحل بعدی خواهد بود.

ماجرا از کجا آغاز شد؟

پس از شیوع بیماری کرونا و لزوم تدریس به صورت مجازی، مشکل قرار گرفتن گوشی در موقعیت مناسب وجود داشت؛ به طوری که محتوا سریع، منظم و بی‌نقص در اختیار دانش‌آموزان قرار گیرد. برای حل این مشکل، ابتدا با وسایل دور ریختنی پایه‌ای طراحی و سپس با حمایت مدیر مدرسه، پایه‌ای با عملکرد بهتر و پیشرفته را طراحی و تولید کردم.

این پایه چه ویژگی‌هایی دارد؟
پایه به صورت تنظیم‌شونده قابلیت نگهداری گوشی در ۳۶۰ درجه را دارد. یعنی با نصب پایه روی میز می‌توان در همه زوایا با تنظیم قسمت‌های گوناگون، تصویربرداری کرد یا کلاس‌های برخط برگزار کرد.

چه موانعی بر سر راه‌تان بود؟
تهیه قطعات لازم اصلی ترین مانع در ساخت

بود؛ به طوری که برای تهیه نسخه نهایی، با توجه به کمبود قطعات، هر بار بخشی از طرح دستخوش تغییرات اساسی می‌شد. تهیه قطعات اصلی و متحرک زمان بر است و بخشی از هزینه اصلی را نیز همان‌ها در بر می‌گیرد.

ساخت این وسیله، غیر از استفاده فیزیکی، چه درس دیگری به دانش‌آموزان می‌دهد؟
ابتدا این طرح به عنوان یک مسئله و نیاز مطرح شد، ولی به عنوان یک درس و تجربه نیز از آن استفاده کرد. به‌طور مستقیم با شرح روش طراحی و ساخت این پایه برای دانش‌آموزان، آن‌ها را به ساخت یک وسیله ترغیب کرد که

به عنوان بخش کوچکی از جامعه معلمان، انتظار دارم از این طرح و طرح‌های دیگر معلمان حمایت شود. معمولاً طرح‌ها از سطح مدرسه بالاتر نمی‌رود. من در بخش فناوری و مدیریت سیستم هم طرح‌هایی دارم، ولی خارج از مدرسه حمایت مؤثری نمی‌شود. مدرسه‌ها با سیستم‌های قدمی به کار خود ادامه می‌دهد، در صورتی که در معلمان این توانایی و قابلیت برای تغییر سیستم وجود دارد؛ به شرط اینکه حمایت لازم انجام شود.